

[Miljøministeren]

Stolpehuse havde modtaget ca. 400 t kabelskrot fra Dansk Kabel Skrot i Grænge.

Roskilde Amt fandt imidlertid ikke under besigtigelsen nævneværdigt støv på de modtagne kabler.

Roskilde Amt har på et udvalgs møde den 22. juni 1993 besluttet ikke at påbyde virksomheden særlige foranstaltninger i anledning af modtagelsen af kabler fra Dansk Kabel Skrot, idet oplagene af kabler ikke i sig selv udgør en særlig forureningsfare, og eftersom virksomhedens miljøgodkendelse rent faktisk giver mulighed for klipning af sådanne kabler.

Ved Storstrøms Amts tilsyn den 23. juni 1993 på Dansk Kabel Skrot konstaterede amtet, at virksomheden havde fjernet de udenørs oplag af støvende kabler. Amtets udvalg for teknik og miljø fandt derfor ikke grundlag for at meddele det tidligere varslede forbud mod fortsat drift af virksomheden.

Storstrøms Amt har efterfølgende telefonisk over for Miljøstyrelsen oplyst, at Dansk Kabel Skrot i Grænge har opsamlet det forurenede støv, der var drysset af under af- og pålæsning af de forurenede kabler på Dansk Kabel Skrot. Dette må være forklaringen på, at Roskilde Amt ikke har kunnet konstatere væsentlige mængder støv på kablerne i Stolpehuse.

Miljøstyrelsen må efter det oplyste konkludere, at forholdene på Dansk Kabel Skrot i Grænge indtil videre er bragt under kontrol af amtet, og at modtagelsen og håndteringen af de omhandlede kabler på Stolpehuse ikke er i strid med virksomhedens miljøgodkendelse.

Med hensyn til selve transporten af kablerne mellem virksomhederne kan det oplyses, at miljøbeskyttelsesloven ikke regulerer transport uden for virksomhederne.

Miljøstyrelsen vil i lyset af den aktuelle sag nedsætte en projektgruppe med henblik på at undersøge, hvordan praksis omkring denne type virksomhed vil kunne strammes op.«

Jeg har bedt Miljøstyrelsen om at fremskynde dette arbejde mest muligt navnlig med henblik på en vurdering af, om lovens håndhævelsesmidler er tilstrækkelige. Såfremt dette ikke er tilfældet, vil jeg tage initiativ til de nødvendige foranstaltninger, evt. i form af lovforslag.

Jeg har afgivet en enslydende besvarelse på spørgsmål nr. S 1037.

Spm. nr. S 1102

Til finansministeren (5/7 93) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren redegøre for, om der er tale om ulovlig administration fra den tidligere og den nuværende finansministers side, når højesteretsdommen fra 1990 om retten for tjenestemænd, der bliver uarbejdsdygtige ved at miste 2/3 erhvervsevne, til kvalificeret svagelighedspension, der suppleres op til fuld pension, ikke er overholdt?«

Begrundelse

Foranlediget af presseomtale om tjenestemandspensionssager, der ikke administreres i overensstemmelse med loven, som ganske vist er uklar, men med en højesteretsdom fra 1990, der siger, det er ulovligt at afvente praksis lagt af det sociale pensionssystem, ønskes det afklaret, om der er administreret ulovligt af den tidligere finansminister og af den nuværende ifølge gældende lov.

Svar (12/7 93):

Finansministeren (Lykketoft):

Højesteretsdommen fra 1990 (optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 1991, s. 98 ff) giver en pensioneret overlærer fra Københavns Kommunes Skolevæsen ret til kvalificeret svagelighedspension med virkning fra afskedstidspunktet (1. september 1982), idet Højesteret – i modsætning til landsretten – fandt det bevist, at pågældendes erhvervsevne var nedsat med 2/3 af fuld erhvervsevne.

Højesteretsdommen er således en konkret afgørelse, som ikke tager stilling til den administrative praksis omkring tilkendelse af kvalificeret svagelighedspension. Og der er derfor ikke grundlag for at tale om ulovlig administration, eller »at højesteretsdommen ikke er overholdt«.

Betingelserne for at opnå kvalificeret svagelighedspension og mellemste social førtidspension er stort set sammenfaldende, idet personen i begge relationer skal have mistet 2/3 af erhvervsevnen i ethvert erhverv.

Efter den sociale pensionslovs § 15, stk. 2, skal der ved bedømmelsen af, i hvilket omfang erhvervsevnen er nedsat, foretages en sammenligning mellem den indtægt, som den pågældende skønnes at kunne opnå ved arbejde, der svarer til pågældendes kræfter og færdigheder, og som under hensyn til uddannelse og tidligere virksomhed kan forlanges af den pågælden-